

ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὴ ζωὴ, γιὰ τὴν τροφή, γιὰ τὴν ἐνδυμασία παρὰ μόνο νὰ ζητᾷς «πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ» (Ματθ. VI. 25 ἐππ.) — τότε εἶσαι χριστιανός, τότε εἶσαι μέλος τῆς ἐκκλησίας καὶ περιφρονεῖς, καταριέσαι τὸ κράτος. Θέλεις ὅμως νὰ ζήσεις πρῶτα καὶ ὕστερα νὰ σκεφτεῖς γιὰ τὴ μέλλουσα ζωὴ, τότε δημιουργεῖς τὸ κράτος καὶ, ἂν ἔχεις ἀνάγκη, φκιάνεις μιὰ νέα θρησκεία, ἄσχετη μὲ τὸ χριστιανισμό. Ἐδῶ δὲ χωρεῖ συμβιβασμός· ἢ κράτος ἀνεξίτητο (δηλ. ὡς κράτος ἄθρησκο) ἢ ἐκκλησία χριστιανική. Αὐτὸ τὸ λέει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός· «οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεοῦ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ» (Ματθ. VI. 24). Πρέπει νὰ τὰ νοιώσουμε αὐτὰ καλὰ· μᾶς τὸ λέει καὶ ὁ Χριστός, μᾶς τὸ λέει καὶ ἡ λογικὴ μας. Ἡ τὸ ἓνα — ἢ τὸ ἄλλο. Καὶ τὴν ἀπάντησιν δὲν ἔχουμε ἀνάγκη νὰ τὴν περιμένουμε πολὺ· ὅλοι θέλουμε κράτος. Γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας μάλιστα ποὺ μόνοι μας τὸ δημιουργήσαμε, γιὰ μᾶς ποὺ περιφρονώντας τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἀφορισμούς **τοὺς σύμφωνους μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ**, πολεμήσαμε, αἵματοκυλίσσαμε γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρουμε τὰ μαρτύρια τῆς σκληρίας, γιὰ μᾶς ποὺ μὲ τὴν αἵματοδαμμένη σημαία τῆς ἀνταρσίας καὶ τῆς **λευτερίας** τινάξαμε ζυγούς καὶ δημιουργήσαμε τὸ ἐλεύτερο ἐλληνικὸ βασίλειον, γιὰ μᾶς ποὺ γεννιόμαστε, ζοῦμε καὶ πεθαίνουμε μὲ μιὰ σκέψη, πῶς νὰ πολεμήσουμε γιὰ νὰ λευτερώσουμε σκλάβους ἀδελφούς — τὸ πρόβλημα εἶναι λυμένο. Θέλουμε **κράτος**. Τὸ κράτος αὐτὸ δέχεται μέρα τοῦ ἀνθρώπου **κάθε θρησκείας**, εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνεξίτητο = αὐτὸ **ὄαν κράτος** ἄθρησκο. Τὶς συνέπειας ζητᾷμε τώρα τῆς ἀρχῆς αὐτῆς· ἀναγνώριση τῆς κάθε θρησκείας, ἀναγνώριση καὶ τοῦ ἄθρησκο καὶ τοῦ πιστοῦ μιὰ καὶ τοὺς ἐνώνει ὁ κοινὸς δεσμός τοῦ κράτους, ἀναγνώριση στὸν καθένα τὸ δικαίωμα **νὰ ἀποφασίζει ὁ ἴδιος ποιά θρησκεία ἔχει καὶ θέλει νὰ ἔχει**. Ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποχώρησης ἀπὸ τὴν ἐκκλησία χωρὶς καμμιά δυσάρεστη νομικὴ συνέπεια. Αὐτὸ ζητᾷ ὁ φιλελεύθερος καὶ αὐτὸ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ δώσει, ἂν σέβεται τὸν ἑαυτὸ τῆς, μιὰ φιλελεύτερη Κυβέρνηση.

Α. ΤΡΑΝΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

R. P. Theop. Πόλη. Λάβαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 1911 καὶ εὐχαριστοῦμε. — κ. Χρ. Γκουμουλτζίνα. Λάβαμε τὴ συντρομὴ καὶ εὐχαριστοῦμε. — κ. Π. Ταβ. Στείλε μας τίποτ' ἄλλο καλύτερο.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Στις 27 τοῦ περασμένου Μάη πήγε στὴ Κάλυμνο ὁ Ἰταλὸς ναύαρχος Βιάλε μὲ δεκαεφτά πολεμικὰ καράβια. Στὴ δοξολογία ποῦνινε τὴ μέρα κείνη στὴ Μητρόπολιν τῆς Κάλυμνος, ὁ φίλος Γεράσιμος Ζερβὸς χαιρέτησε ἔτσι τὸν Ἰταλὸ ναύαρχο:

Ἐξοχώτατε,

Μὲ ψυχὴ γεμάτη χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ὅλος ὁ νησιώτικος αὐτὸς λαὸς σᾶς εἴχεται τὸ «καλῶς ὤρισες» στὸ βράχο τοῦ ποῦ ἐλευθέρωσαν τὰ δυνατὰ καράβια τὰ καμαρωτὰ τῆς ὥραιας Ἰταλίας.

Τέτοιες ἡμέρες ἀδολῆς ἐλευθερίας γιὰ χρόνια μακρὰ ὀνειρευόμαστε, καὶ τώρα ποῦ τὰ ὄνειρά μας πῆραν σάρκα καὶ ζωὴ κάτω ἀπ' τὰ γιγάντια κανόνια τῆς ἐνδοξῆς «Πίζας» φοβούμεστε ἀκόμη μὴν εἶναι τῆς φαντασίας μας ὀπτασίες ἡμερινές ποῦ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρὸς τοῦ Αἰγαίου θερμαίνοντας τὶς κεφαλὰς μας γεννᾷ γιὰ νὰ σβυστοῦν στὸ γέρας τῆς ἡμέρας.

Γενναῖοι θαλασσινοὶ τῆς Ἰταλίας!

Ὅσους ἀγνοὺς παλμοὺς δόξας καὶ ἐνθουσιασμοὺς χαρᾶς καὶ ἂν γέννησαν στὰ στήθια τοῦ εὐγενικοῦ Ἑθνους σας οἱ ἀρχὲς τοῦ Λιβυκοῦ πολέμου δὲν μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὶς χρυσὲς σελίδες τῆς Ἱστορίας ποῦ τώρα γράφουν τὰ καράβια σας στὸ σταύρωμα τὸ δοξασμένο τους στὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου, γιὰ τὴν ὁρμήν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὸν Τύραννο τῆς Χριστιανωσύνης ἱερώτερη καὶ πιὸ γερὰ θεμελιωμένη παρὰ κείνη ποῦ οἱ γενναῖοι οἱ ἱππότες σας θέλησαν νὰ δώσουν στὰ χρόνια τῶν Σταυροφόρων.

Χαρίσατέ μας, ἔνδοξε Ναύαρχε, τὴν ἄδεια νὰ σᾶς ποῦμε δυὸ λόγια ἀκόμη ποῦ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ διαβιβάσετε στὴν Α. Μ. τὸ Βασιλεῖα Βίκτωρι Ἐμμανουήλ, τὸν ἀντάξιο διάδοχο τοῦ Ἐλευθερωτῆ καὶ Ἐνωτῆ τῆς ὥραιας Ἰταλίας.

Οἱ πόθοι μας οἱ προαιώνιοι εἶναι νὰ δοῦμε καὶ μεῖς μιὰ μέρα σύντομη τὴν ἐνωσὴν μας μὲ τὴ Μητέρα μας Ἑλλάδα. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας στοὺς Ἀδελφούς Ἰταλοὺς μᾶς θέλει νὰ εἴμαστε εὐλικρινεῖς καὶ ξάστερα νὰ λέγουμε τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μας. Ξέρομε καὶ τιμοῦμε βαθειὰ τὴν ἀποστολὴν σας πῶς εἴστε ὄχι καυκαλητὲς ἀλλὰ ἐλευθερωτὲς τοῦ Αἰγαίου.

Ἄν τοῦτο εἶναι δύσκολο πρὸς τὸ παρὸν ἐξαιτίας τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, θέλομεν νὰ μείνωμε ἐλεύθεροι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐλευθερωτῶν μας, χωρὶς οὔτε σκιά νὰ βλέπουμε ἐπικυριαρχίας ἀπὸ τὴ Δύναμη ποῦ στέρησε - ἀπὸ κατάρρα φαίνεται θεϊκὴ - τὴν πλούσια γῆ τῆς Ἀσίας, τὰ μαγικά τῆς Ἰωνίας παραλία καὶ τὰ ὥραϊα νησιά τοῦ Αἰγαίου.